

giment i den nævnte By, og i begge Tilfælde vil dette Exerceerhuus være fornødent. Naar det saaledes er i høi Grad sandsynligt, at et Exerceerhuus vil blive nødvendigt, saa staaer man sig efter min Mening vel ved nu at antage et Tilbud, der af Odense Commune er blevet gjort, inden Garnisonsloven kommer frem, og notabene ikke er gjort paa egen Haand, men efter Opfordring af Krigsministeriet. Naar man nemlig mener, at Odense Commune nu, førend Garnisonsloven er kommen frem, gjør et billigt Tilbud af Hensyn til, at den derved muligt vil opnaae nogen Sikkerhed for at beholde Garnisonen, saa maa man dog indrømme, at naar først Garnisonsloven er kommen frem, og naar det viser sig, hvad jeg har tilladt at anføre som høist sandsynligt, at Odense faaer Garnisonen, og dermed et nyt Exerceerhuus i Odense vil være fornødent, da vil der kun være meget liden Grund til at vente et Tilbud af saa billig en Natur som dette, et Tilbud, der, naar det antages, vil medføre en ligefrem Opoffrelse for Odense Commune; thi da vil Byen i Birkeligheden ikke have nogen Anrsag til at gjøre Opoffrelser, eftersom efter den bestaaende Lovgivning Exerceerhuuse ikke høre til det Slags Præstationer, Byerne skulle yde. Jeg vil gjerne indrømme, at det kunde medføre Vanskeligheder, om der med mange Byer blev sluttet Overenskomster, men heldigviis frembyder en saadan Nødvendighed sig kun med Hensyn til denne ene By.

Ordføreren: Den høitærede Krigsminister har i sit sidste Foredrag, da han talte om Loven om Demarcationslinien, bragt et Element ind i Debatten, som maastee kunde være egnet til at paavirke adskillige Medlemmer, og om hvilket jeg derfor anseer det for nødvendigt at sige et Par Ord. Jeg er overbevist om, at det vil lykkes mig at godtgjøre for Thinget, at den Anstuelse, Krigsministeren sidst har fremfat, er aldeles skjæv og uberettiget. Jeg tør sige, at Thinget er temmelig nøie bekendt med, hvad der er passeret i Sagen angaaende Demarcationslinien, og navnlig med den Maade, hvorpaa jeg har stillet mig til den. Det vil vistnok være i ærede Medlemmers Erindring, at naar vi ifjor søgte at faae det omhandlede

Terrain behandlet paa en vis bestemt Maade, ffete det for i Statskassens Interesse at bringe saameget som muligt ud deraf, og Loven var, saaledes som den gik igjennem, netop imod de communale Interesser, der her blive gjorte gjældende. Jeg er overbevist om, at det vil være i levende Erindring hos ærede Medlemmer, og at de ville give mig det Vidnesbyrd, at jeg ved Behandlingen af denne Sag stod paa Statskassens Interesse, men ikke paa Communens, og det skulde dog være beshynderligt, om jeg skulde have stiftet Standpunkt fra ifjor. Det er ogsaa langtfra at være Tilfælde, og jeg haaber med Betthed at kunne overbevise Thinget om, at det Forslag, her er stillet, ogsaa netop er i Statens Interesse. Sagen er jo nemlig for det Første den, at det Terrain, som allerede er bortleiet, er bortleiet paa meget billige Villkaar, men paa 30 Aar, og dersom vi altsaa skulde sælge, er det klart, at Kjøberen maa afbrage en tilsvarende Sum i den Kjøbesum, han ellers vilde give. Er der dernæst Tale om Tivoli, troer jeg, at vi, naar vi ville tælle Stemmerne i Kjøbenhavn, skulle faae et klækkeligt Fleertal for, at det skal behandles med al mulig Vensældighed, og naar vi altsaa stille Forslag, som gaae imod Tivolis Interesse, ville de vistnok ikke vinde megen Sympathi i Kjøbenhavn; maastee de ikke noget andet Sted ville vinde saamegen Sympathi som hos den høitærede Krigsminister. Det Forslag, vi have stillet, gaaer ud paa, at der, naar vi komme saavidt, at disse Grunde kunne sælges, ikke skal existere noget Leiemaal paa længere Aaremaal, hvorved Statskassen kan blive forhindret i at benytte Tivolis Terrain paa hensigtsmæssig Maade, men hvis Staten bliver forhindret heri, bliver det til særlig Fordeel for vedkommende Kjøber. Enhver, som har et Huus, han vil sælge, leier det ikke bort paa længere Aaremaal; thi han veed, at dette vil gjøre et bethdeligt Afbræk i Kjøbesummen. Staten staaer her som Sælger af Terrainer, blandt andre ogsaa af Tivolis, men den høitærede Krigsminister vil leie dets Terrain bort paa længere Aaremaal for, hvad der maa ansees som en billig Priis. Dette siger jeg er til Glæde for Sælgeren, og dersom Kjøbenhavns Commune skal blive Kjøber, maa den nødvendigviis i den Kjøbe-